

ת"פ 17535/06/20 - מדינת ישראל נגד מ' צ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17535-06-20 מדינת ישראל נ' צ'

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רועי חמדני

נגד

מ' צ'

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד גאשו אחיהון

גזר דין

הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעובדות אישום מתוקן ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של **תקיפה סתם -בן זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**"), **איומים** לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות, ביום 2.4.20, בשעות הלילה, במיטתם של בני הזוג, תקף הנאשם את בת זוגו (המתלוננת) בכך שהכה אותה במכת אגרוף לראשה ואיים עליה באומרו: "תגידי תודה, יש אנשים שהיו הורגים אותך", וזאת בזמן שילדיהם בני השנתיים וחצי עמם במיטה.

הסכמות הצדדים

בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן, כאשר ההגנה ביקשה לבחון אפשרות ביטול ההרשעה, בעוד עמדת המאשימה להרשעה.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 20.09.22, עולה כי הנאשם כבן 38, אב ל-7 ילדים. הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, נוטה למסור מידע חלקי, ושולל כל צורך בסיוע טיפולי. גורמים מטעם הרווחה מעריכים כי המתלוננת מצויה בסיכון גבוה לפגיעה מצדו של הנאשם, ומדיווח שהתקבל צוין כי עדיין חוששת מפניו. המתלוננת סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן. על כן, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

מתסקיר שירות המבחן מיום 19.2.23, עולה כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו וחש חרטה על התנהלותו. עם זאת, עודנו מטשטש מחומרת מעשיו. הנאשם מדווח כי נעזר בגרומים הטיפוליים המהווים עבורו תמיכה ומקבל כלים

להתמודדות. כמו כן, ביטא נכונות להמשיך את ההליך הטיפולי במסגרת הרווחה. מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם מגיע בקביעות למפגשים ומשתף פעולה עם ההליך. הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת מיוזמתו לאורך התקופה. עקב המצב הכלכלי של הנאשם, המתלוננת חוששת מהתנהגות בעייתית בעתיד. על כן, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

דין והכרעה:

שאלת ביטול ההרשעה:

כידוע, הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחד לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - **הלכת כתב**), הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

במקרה שלנו אין בסיס לעתירת ההגנה להימנע מהרשעה. לא רק משום ששירות המבחן לא המליץ על כך, אלא בעיקר משום יחסו של הנאשם לעבירות שביצע, וכן לרושם של שירות המבחן מקיומו של סיכון להישנות עבירות בעתיד, גם לנוכח שיחה עם המתלוננת. אמנם, חל שיפור מה במצבו של הנאשם לאחר שהשתלב בטיפול פרטני ואולם מדובר בטיפול המבוסס על מפגשים עם עובד סוציאלי מאגף הרווחה ברשות המקומית ולא במסגרת טיפולית אינטנסיבית. כפי שצוין בתסקיר האחרון, הנאשם עדיין מטשטש את חומרת מעשיו ומתקשה להכיר בפגיעתו הקשה במתלוננת, תוך שמחזיק בעמדות נוקשות ותפישה לגבי "מעמדו של הגבר בחברה האתיופית" (עמ' 2 לתסקיר האחרון). כמו כן, וכאמור, שירות המבחן שוחח עם המתלוננת וגם דבריה של המתלוננת אינם תומכים בעתירת ההגנה לביטול ההרשעה.

העבירות המיוחסות לנאשם אינן קלות ערך כלל ועיקר. כפי שהדגיש זאת ב"כ התביעה, ביצוע העבירות על רקע קנאה ורכושנות, אל מול עיני הילדים הקטנים, כשהנאשם מפעיל אלימות פיזית וגם מילולית, מציבים את המקרה ברף חומרה שאינו יכול להלום ביטול ההרשעה, ולכן התנאי הראשון לפי הלכת תמר כתב איננו מתקיים לשיטתי.

כמו כן, ספק רב אם קיים נזק קונקרטי מידי שעלולה הותרת הרשעתו לגרום לנאשם.

סיכומי של פרק, לא מצאתי שהאינטרס הציבורי יכול לסבול אפשרות ביטול ההרשעה בתיק זה. מה גם שהתסקיר עצמו איננו מאפשר נקיטה בגישה שיקומית המתעלמת מצורכי הענישה ואין בו המלצה לבטל את ההרשעה.

מתחם העונש ההולם:

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם שלמות גופה של המתלוננת, כבודה כאדם, תחושת הביטחון שלה בין כותלי ביתה, שאמור לספק לה ולילדיה ביטחון ושלוות נפש.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל ממאסר על תנאי וצו של"צ וכלה בשנת מאסר בפועל.

אפנה לפסיקה במקרים דומים:

ת"פ 40855-09-16 **מדינת ישראל נ' שעשוע** (2018), הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג. במהלך ויכוח בין השניים, בו נכחה אחותה של המתלוננת, הנאשם איים על השניים, תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה, אחז בעורפה וחטף מידה את הטלפון כשניסתה להתקשר למשטרה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט מצא מקום לסטייה ממתחם הענישה לאור שיקולי שיקום אך לא מצא מקום לביטול הרשעתו בדיון. בית המשפט גזר על הנאשם של"צ לצד ענישה נלווית.

ת"פ 15096-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2018), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. על רקע אי שביעות רצונו מאופן סידור הבית וניקיון הדירה, צעק הנאשם על המתלוננת ודחף אותה. בזעמו השליך הנאשם חפצים בדירה ועקב הרעש הוזעקו שוטרים למקום. כשהגיעו השוטרים למקום, צעק הנאשם ואיים על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בהמלצת שירות המבחן לאחר שהנאשם עבר הליך שיקום יעיל וגזר על הנאשם 3 חודשים מאסר מותנה למשך שנתיים וצו מבחן.

בת"פ (ירושלים) 40920-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2020), הנאשם בעבירות של תקיפה סתם בן זוג ואיומים. הנאשם הרים שלט טלוויזיה ואמר למתלוננת "אני אדפוק לך אותו בראש". הנאשם זרק את השלט לעברה אך השלט לא פגע בה אלא בקצה הספה עליה ישבה. בהמשך, התקרב אליה וסטר לה בסמוך לאוזנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הינו החל ממאסר על תנאי ו/או צו של"צ לצד רכיבי ענישה נוספים ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

ת"פ (ק"ג) 66552-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2020), הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג. על רקע ויכוח החל הנאשם לקלל את המתלוננת ותקף אותה בכך שהכה אותה במכה ביד. המשיך הנאשם והכה אותה במכות אגרופ בגבה וירק לעברה. כמו כן, איים הנאשם על המתלוננת כי יפגע בה. המתלוננת הזעיקה את המשטרה, ועת הגיע השוטר לדירה ועיכב את הנאשם, המשיך האחרון לאיים בכך שצעק לעברם: "אני אפגע בה אני אפגע בה". בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (תל-אביב) 21201-10-19 **מדינת ישראל נ' ולד** (2021), הנאשם הודה, בטרם הרשעה, בעבירות של תקיפת בת

זוג ואיומים. הנאשם קילל את המתלוננת ואיים כי יתקוף אותה. הנאשם התיישב עם ברכיו על החזה של המתלוננת וחנק אותה באמצעות ידיו תוך שאמר: "תקשיבי לי טוב למה שאני אומר..." מיד לאחר מכן קם, אחז בעורפה, הפילה ארצה והכה אותה בגבה. למתלוננת נגרמה אדמומית, שחלפה. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט מצא מקום לסטייה ממתחם הענישה לאור שיקולי שיקום אך לא מצא מקום לביטול הרשעתו בדין. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר מותנה לצד צו של"צ וצו מבחן.

ת"פ (תל-אביב) 7894-01-22 **מדינת ישראל נ' אברהם** (2022), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהיכה אותה במכות אגרופ בגופה ובראשה. במועד אחר איים הנאשם על המתלוננת בדירתם באומרו כי יחנק אותה, היא תלמד לכבד אותו תוך ש"יראה לה מה זה". בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם וכולל למעשיו של הנאשם הנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל צד ענישה נלווית.

לאור כלל האמור, ומבלי להתעלם מהנסיבות לחומרה, ביצוע העבירות כלפי אשתו בין כותלי ביתה, לעיני ילדיה, תוך הפעלת אלימות פיזית ומילולית, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ בהיקף לא מצומצם ועד שנת מאסר בפועל.

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

כאמור לעיל, התסקיר מצביע על אפיק שיקומי אך זהו אפיק שיכול, לכל היותר, לפעול בתוך מתחם העונש ההולם ואינו מצדיק סטייה ממנו. התסקיר מציג תמונה מורכבת שכוללת מחד נתונים חיוביים, של העדר עבר פלילי, מצב כלכלי ירוד, השתלבות בהליך טיפולי, אך אין מדובר בתהליך אינטנסיבי-עוצמתי, ומכל מקום הנאשם, **גם כיום**, מחזיק בתפיסות ועמדות לגבי עליונותו כגבר ומטשטש את חומרת מעשיו ועוצמת הפגיעה במתלוננת. המתלוננת עדיין חוששת מהנאשם, ולכן לא ניתן לדבר על נאשם שהשתקם או שקיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד.

על אף שיש לעודד את הנאשם בהמשך קשר והסתייעות בגורמי הטיפול, לא ניתן לומר שהתהליך הטיפולי שהוא עובר הביא עמו שינוי מהותי בהתייחסותו של הנאשם לעבירות שביצע. כידוע, הפסיקה יעדה אפשרות הסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, למקרים חריגים של שינוי מהותי שעובר הנאשם ולא כל אימת שהוא משתתף בהליך טיפולי כלשהו.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

העדר עבר פלילי, הודיה ללא צורך בניהול משפט הוכחות, חיסכון זמן שיפוטי, אי העדת המתלוננת, נכונותו להשתלב בהליך טיפולי, מצבו האישי והכלכלי והחשש מפני פגיעה קשה ובלתי הפיכה של עונש מאסר בפועל (גם בעבודות שירות). הנאשם אב לשמונה ילדים. הוא מתגורר בגפו בדירה שכורה ומתקשה לעמוד בתשלומי המשכנתא (בדירת המתלוננת וילדיו), על אף שממשיך לעבוד. דומה ששליחתו למאסר עלול להוות מכת מחץ למשפחה שמצבו קשה בלאו הכי. לאור הנתונים, מצאתי שיש למקם את העונש קרוב לרף התחתון שבמתחם.

החלטתי לאמץ את המלצתי שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש מאסר על תנאי, צו של"צ וצו מבחן. מצאתי להימנע מעונש מאסר שיכול שירוצה בעבודות וזאת חרף עתירת התביעה (שביקשה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות). מקובלת עליי עמדת שירות המבחן לפיה, בנסיבות מצבו האישי של הנאשם, ותוך התחשבות בעמדת המתלוננת, הטלת מאסר בפועל, גם אם בעבודות שירות, עלולה לפגוע במאמצי השיקום ולגרום לנסיגה במצבו של הנאשם. מנגד, העונש כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן עשוי לעודד את הנאשם ולחזק את דבקות בטיפול ובניהול אורח חיים תקין.

אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירת אלימות, בין פיזית ובין מילולית, בתוך המשפחה.
- ב. **צו מבחן** שתוקפו למשך שנה מהיום.
- ג. **צו של"צ** בהיקף של 120 שעות, בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש תוך חודש מהיום לאישור בית המשפט. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.
- מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ ו/או המבחן עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חילופי.
- היה והנאשם לא ימצא מתאים לביצוע של"צ, ייקבע מועד נוסף לדיון בעונשו.
- ד. **התחייבות כספית** על סך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע. ההתחייבות ניתנה בעל-פה במעמד הדיון כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).
- ה. **פיצוי** על סך 2500 ש"ח למתלוננת, ע"ת 1, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.7.23. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלוננת בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון
073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשם בתיקי מ"י/מ"ת יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.